Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 12. stycznia 1915.

Treść: (M 7.—9.) 7. Rozporządzenie cesarskie, którem wydaje się postanowienia uzupełniające do ustawy z dnia 26. grudnia 1912, dotyczącej powinności wojennych. — 8. Rozporządzenie cesarskie w sprawie zastosowania ustawy o pomocnikach handlowych do osób, zatrudnionych u architektów do kierownictwa czynnościami kupieckiemi i wyższemi czynnościami niekupieckiemi. — 9. Rozporządzenie, którem w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami wydaje się postanowienia wykonawcze do rozporządzenia cesarskiego z dnia 9. stycznia 1915 w sprawie postanowień uzupełniających do usławy z dnia 26. grudnia 1912, dotyczącej powinności wojennych.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 9. stycznia 1915,

którem wydaje się postanowienia uzupełniające do ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej powinności wojennych.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

Co do pojazdów i zwierząt, obejmowanych rekwizycyą na zasadzie §§ 10. i 11. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, można żądać także zupełnego ich oddania za uiszczeniem wartości, jaką miały w chwili objęcia rekwizycyą.

Jeżeli żąda się zupełnego oddania dodatkowo (§§ 10., 11. i 12. wspomnianej ustawy), wówczas należy kwoty wynagrodzenia, przypadające za użytkowanie, wliczyć do sumy, którą ma się zapłacić za zupełne oddanie.

§ 2.

sarskiego, które wchodzi w życie z dniem ob- nawiam, co następuje:

wieszczenia, zajmie się Mój Minister obrony krajowej w porozumieniu z Moim Ministrem wojny i innymi interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 9. stycznia 1915.

Franciszek Józef wár.

Stürgkh wir. Georgi whr. Hochenburger whr. Heinold wir. Forster wir. Hussarek wir.

Trnka wir. Schuster wtr.

Zenker wh. Engel wir.

Morawski włr.

Rozporzadzenie cesarskie z dnia 10. stycznia 1915

w sprawie zastosowania ustawy o pomocnikach handlowych do osób, zatrudnionych u architektów do kierownictwa czynnościami kupieckiemi i wyższemi czynnościami niekupieckiemi.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia Wykonaniem niniejszego rozporządzenia ce- 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, posta-

Artykuł I.

§ 2., l. 4. i 5., ustawy o pomocnikach handlowych z dnia 16. stycznia 1910, Dz. u. p. Nr. 20, zmienia się i otrzymuje następujące brzmienie:

"4. w kancelaryach adwokackich, notaryal-

nych i rzeczników patentowych;"

"5. u inżynierów cywilnych, architektów nieautoryzowanych u geometrów cywilnych;"

Artykuł II.

• Do § 2. ustawy o pomocnikach handlowych należy wstawić jako l. 7.:

"7. u pośredników handlowych, w prywatnych zakładach pośrednictwa w interesach i w biurach wywiadowczych."

Artykuł III.

Do § 7. ustawy o pomocnikach handlowych należy wstawić jako nowy ustęp czwarty:

"Służbobiercom, zatrudnionym u służbodawców, wymienionych w § 2., l. 5., nie wolno bez zezwolenia służbodawcy przyjmować na własny lub cudzy rachunek zleceń, które wchodzą w zakres czynności przedsiębiorstwa służbodawcy, o ileby przez to doznawał ujmy interes przedsiębiorstwa służbodawcy; nadto nie wolno im bez zezwolenia służbodawcy brać udziału razem z służbodawcą w tym samym konkursie. Jeżeli służbobierca przekroczy przepis ninicjszy, wówczas służbodawca może żądać zwrotu doznanej szkody. Postanowienia ustępu poprzedniego należy stosować analogicznie."

Artykuł IV.

Do § 27., l. 3., ustawy o pomocnikach handlowych należy dodać:

"albo jeżeli służbobierca postępuje wbrew zakazom, wspomnianym w § 7., ustęp 4.;"

Artykuł V.

Niniejsze rozporządzenie cesarskie wchodzi w życie w dniu 15. stycznia 1915. Z tym dniem wchodzą w zastosowanie przepisy ustawy o pomocnikach handlowych do stosunków służbowych, które poddano obecnie tej ustawie stosownie do artykułu I. niniejszego rozporządzenia cesarskiego, nawet wtedy, jeżeli one w tym dniu już istnieją.

§§ 28., 29. i 32. ustawy o pomocnikach handlowych nie mają zastosowania, jeżeli taki stosunek służbowy został przedwcześnie rozwiązany przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia cesarskiego.

Jeżeli umówiono się o krótszy termin wypowiedzenia od dozwolonego w myśl § 20., ustęp 2., ustawy o pomocnikach handlowych, wówczas wstępuje w miejsce tegoż jednomiesięczny termin wypowiedzenia, wymieniony w wspomnianym ustępie ustawy a kończący się w dniach tamże wyszczególnionych.

Artykuł VI.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 10. stycznia 1915.

Franciszek Józef wár.

Stürgkh whr.
Hochenburger whr.
Forster whr.
Trnka whr.
Zenker whr.
Heinold whr.
Hussarek whr.
Schuster whr.
Engel whr.

Morawski włr.

9.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 10. stycznia 1915,

którem w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami wydaje się postanowienia wykonawcze do rozporządzenia cesarskiego z dnia 9. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 7, w sprawie postanowień uzupełniających do ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej powinności wojennych.

Do § 1.:

W tych przypadkach, w których nie ma wykazów oszacowania i nie można stwierdzić wartości w chwili odebrania na podstawie dowodów bez zarzutu, należy ułożyć się co do ceny odebrania, przyczem jednak nie wolno przekroczyć ceny, zwyczajnej w miejscu w chwili odebrania, względnie tam, gdzie nie ma warunków dla wyśledzenia takiej ceny, ceny przeciętnej według wyników oszacowania, dokonanego komisyjnie w gminach sąsiednich.

Do § 2.:

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem cesarskiem z dnia 9. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 7.

Georgi wir.